

Tyhjyys Sana ilmestyy paperille kuin itsestään, ihan kuin alitajuntani määräisi mitä haluan kirjoittaa Kallistan päättäni tutkiakseni sanaa tarkemmin joka puolelta Se on kaunis, mahdollottoman kaunis. Sitä ei voi koskea, sitä on mahdoton hengittää, sitä ei voi rakastaa kukaan muu kuin sen vertainen - Olethan ystäväni?, kysyn katsoessani Tyhjyyttä suoraan silmiin. Se avaa sylinsä minulle, minä vajoan koleaan syleilyyn - Minä olen sinulle ystävä silloin kun sinä olet vailla lämpöä, se sanoo äänellä jonka vain minä kuulen. Vain minä. Minua hymyilyttää, saan tyhjyyden aivan omakseni. Minä olen itsekäs, mutta se ei haittaa sillä Tyhjyys ei tunne häpeää. - Lämpöä en tarjoa milloinkaan, mutta sen sijasta saat vajota minuun niin paljon kuin ikinä haluatkaan, Tyhjyys sanoo ja silittää hiuksiani kylmillä sormillaan Tyhjyys välittää minusta, minä välitän Tyhjyydestä Tyhjyys verhoaa minut suojaavaan harsoonsa Kun muut yrittävät tulla takaisin, on jo myöhäistä Sillä Tyhjyys valtaa minut ja meillä on toisemme niin kuin pitääkin